

[Meta Ditzel.]

hold på en børneinstitution vel nok er blevet noget problematisk, hvis det, som man let kommer ud for, betyder ophold i et hjem, hvor både far og mor er på arbejde, så at den unge pige — eller den unge mand eventuelt — selv skal klare både rengøring og småbørn. Forskellen på et sådant hjem og en børneinstitution bliver vel i realiteten ikke så stor.

Med hensyn til de forudsætninger, eleverne møder med på seminariet, har ministeren ment, at det ville være rimeligt at tage hensyn til studenter og HFER, der kommer med en højere eksamen, idet man vil give mulighed for lempelser ved at indsætte en bestemmelse om, at de helt eller delvis kan fritages for visse fag, og måske kan der endda blive tale om at oprette klasser for sådanne elever. Det vil sikkert være rimeligt i visse tilfælde at give dem nogle lempelser, men det er i øvrigt et af de spørgsmål, som vi må se nærmere på i udvalget.

De teoretiske fag er stort set de samme som hidtil, men jeg synes dog, det er meget bemærkelsesværdigt og glædeligt, at man tager fag med som talelære, stemmepleje, musik- og kunstforståelse og — blandt såkaldt skabende fag — dramatisering. Det er jo netop steder, hvor de unge må gøre en indsats på de arbejdspladser de kommer ud på. Det, man kalder de musiske fag, har efter min mening umådelig stor betydning; og at man får mulighed for at føre dem videre ud i de forskellige hjem og fritidsinstitutioner, er meget væsentligt. At man tager filmkundskab med, synes jeg også er storartet — det drejer sig selvfølgelig om fritidspædagogerne — lige så vel som de skal have særlig uddannelse i idræt.

Også det, at man har mulighed for at få valgfrie fag på kursus, ser jeg som en vinding.

Praktikundervisningen vil man give tilladelse til at henlægge på beslægtede institutioner, så børnehavepædagogerne ikke altid skal i børnehaver, men også kan komme på vuggestuer, fritidshjem og børnehjem, og fritidspædagogerne kan komme i børnehaveklasser, hjælpeklasser og observationskolonier. Det synes jeg er en klog foranstaltning, for det er altid sundt at se børn fra forskellige sider og på forskellige niveauer.

Videreuddannelsen har også været drøftet

med socialuddannelseskommisionen. Der vil man tilstræbe en stærkere differentiering af mulighederne. Der bliver særlig uddannelse for ledere, som man jo også har nu, og uddannelse til arbejde med handicappede samt selvfølgelig også uddannelse med henblik på lærere og konsulenter.

Alt i alt synes jeg, at der er så mange positive ting i det nye lovforslag, at det vil danne et godt grundlag for videre drøftelser og i det hele taget for den fortsatte uddannelse. Vi hilser i mit parti med stor glæde, at forslaget nu er fremkommet, og vi tilsiger det en yderst velvillig behandling i udvalget.

Gunhild Due: Det er måske ikke alle, der har opdaget det, men denne lov er en af de vigtigste love, vi kommer til at arbejde med i denne samling. Det er nemlig en lov, der drejer sig om vore børns trivsel i børnehaver og fritidshjem. Jo bedre vi uddanner de unge, som skal ud og tage sig af vore børn i institutionerne, jo mere viden og erfaring vi kan give dem med ud i dette arbejde, des bedre vil de kunne løse deres opgaver. SF kan derfor varmt anbefale lovforslaget, som indebærer øget undervisning og dermed bedre forberedelse til det vigtige arbejde, det er at beskæftige sig med børn.

Men der er et par ting, vi gerne vil sætte spørgsmålstejn ved. For det første kravene ved optagelse på seminarierne, hvor man ifølge bemærkningerne opretholder ønsket om et halvt års husligt arbejde for børnehaveseminariernes vedkommende. Det bør i hvert fald ændres til praktisk arbejde også af hensyn til det almindeligt anerkendte ønske om flere mænd i børnehavearbejdet; ikke at jeg mener, mænd tager skade af at vide noget om husarbejde, tværtimod, men det kan være svært for dem at skaffe sig dette arbejde, og så sker der i virkeligheden det, at man ser stort på kravet, når det er mænd, men ikke når det er piger, det drejer sig om.

Jeg mener i øvrigt, at husligt arbejde bør være et selvstændigt fag og ikke noget, man bare lige skal have overstået, førend man kommer i gang med det egentlige.

Jeg er heller ikke helt glad ved forpraktikantordningen og ser med glæde, at uddannelseskommisionen for de sociale uddannelser arbejder med dette problem. Som det er i dag, udnyttes mange forpraktikan-